

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L 84:1 - 28

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2382 Käraste!

Frederik Kvatt

Jag sitter anordnad på tryckeriet på hemgård från
Stockholm, Pressällskapet har jag råttat på herr Ragnar
Chöler, nybakad student och mycket sot, men mycket blyg
och intetnägande, jag har tyckt honom på Raffe och nu
är det utomrätt och samtalsämnenas slut och nu tar jag
i förtvivlan från papper och pennor för att skriva ett
brev. Hoppas det blir välkommet fastän jag nu ärligt
talar om bevakningsgrunden.

Ja till Stockholm kom jag som ämnat var på onsdags
kvätt och vi hade långa överläggningar om process och för-
likning. Bantredningsmännen begära process. Jag och Ahne-
quist vilja på alla villkor förlikning och förklarade hög-
tidligt, att i samma stund, som processen börjar avstå
vi oss våra platser. Övriga detaljer tycktes sakslända
jag tänker dock, att det blir förlikning. Det var emellan
tid mycket bra, att jag kom upp, dels för att öva på
tryckning, dels för att få reda på sakens verkliga
läge. Jag är eg. alldeles säker på att vi i en pro-

ers skulle vinna, men jag vill naturligt förlitning.
Skulle jag nu få min vilja igenom så blev jag inte
så tvärt, men det blir snart något tillfälle att för-
klara att jag alltså blev kvar, så jag inte har tid
att ~~medverka~~ ^{bit} sammanträdena. Jag kunde inte avsä-
ga mig nu, därför att vi alla äro icke stämde i processen,
samt om den kommer till stånd kanske kommer att
räcka i 4 år. Den måste alltså till ett pris undvi-
kas. — Efter sammanträdet gick jag och pratade
med och Almqvist och upperade på Angluis. Klackene
hade ett par jag i säng. Den dagen hade jag vaknat
från den morgonen till halv ett andra dagen. Styvt
göra i den stora kottan.

På torsdagen var jag kvar i Stockholm för
att få en hatt, som jag också fick och det var en
alldeles oakt, som föranvar mig med resan. Sedan var
jag hos Bonnier, som var konung och mjölk, men hade
fullt av familjebesök som vanligt. Filip den an-
dras hustru hade ridit anskall och bräckt ett

2. ett brev. Apropos så tänkte du nog igång "emigranten"
från gammalt. Vet du fru Olga Bratts adress, så skall
jag sända henne den. Kanske hon har glömt bort
den lilla anekdoten. Allskanda akroo en väldigt re-
klam för den, när jag tyvärr inte kan iakttaga,
jag är dock glad, att jag skall mig för att ge ut den
en gång efter att ha arbetat på den i många år.
Den blev till mest som en maras. Den skulle göras,
och den blev aldrig nog bra. Hur mycket den har
kostat av tid och arbete kan aldrig antalas. —

Warburgs varo reata. På gatan mötte jag Sigrid-
L-D. Ida Blomstedt. Grevinnan Hamilton,
Maria Lagerhjelm, Charlfelet. alla varo ute
i det vackra väderet. Jag reata till Sundla,
samt var pry och språkssamt, vi varo tillsammans
måns nästan hela dagen. — Nu ska den för
vara något eget. Vi skulle fara ut till Lundsbron
månsatans och vi kunna att väljer skall vi.

staregårdar. Ingen av oss hade varit där förut, men
vi tänkte att där skulle vara skuggigt och kallt.
Vi låg oss ner vid ett bord. En herre vid bordet
bredvid vårt språnge öpp, helsar. Det är Birger
Mörner i sällskap med Gabrielle-Javartstyerna-
Krans. Det var icke fyra personer i mat-
salen utom oss. De hade en sällskapsdam
med, troligen någon släkting till fru Gabrielle.
Ja, Vår Herre skulle väl ha det så. Sedan jag
kommit hem till hotellet har jag öpp och språn-
ge hade länge. Han är verkligen så röt och varm
och talar så väl om alla människors äress sin
värsta piroman och belockarna. Han mätte utom-
gen ha ett överlägset förstånd eller också är han
en verkligen snäll människa, fast han ingens
moral har. Mätte jag honom i hög ett par
historier, när han berättade, tills jag rådde
dig. Han är ubetalbar. Ibland skulle jag nog

3 vilja låta henne förstå att jag vet något, men det är
något så föregående i att höra ett så dygdyt och av-
stundigt framtill mer tala. Han var nog åldrad,
men rätt bra bilhåller, nästan barn ögon,
och blödd, så att det var en glädje för ögat.

I dag har jag rest hem i solgass och är halo-
botat, som alla andra på tåget. En gammal
träky och obehaglig resa från Stuckholm till
Oslo utan småt och i tränga kupéer. - Nu
närma vi oss Estersvik. Ragnar har över-
givet mig och jag kan uten fara lägga ner
pennan.

Det är ingen brudloka, att gå upp till Punges
sade Budsfelot.

Ida Blomstedt hade blå hatt och ljusblå modera
prommenad dräkt, sate på långt håll, blödd mer
en mig skänket. Han har fått timballe nu mig
dum utan blå värmis, Han går det med mig.
Faj inte stor classis! Jag tar aldrig mer än ett

halvt vinglas om dagen.

Hälsa ^{de} Oliva och var mycket mynst och hälsad
av sine återkommande vänn.

(Selma.)

Detta brev tror jag aldrig en får. Det har legat
övern, därpå att mejeriet har varit sådant så
att vi ha inte kunnat sända vår mjölks tin
Samma. Ydag, söndag skall jag väl försöka
fa^o av det.

minnen var igår, lördag, så dålig, att jag
glänsde utteilig ansett. Jag har sett Gerou Rom
ma och reser och berättar kanske idag Bl. 5.

Jag har aldrig i ända lita hört det så bra som i
Gibraltar. Det är en svensk kausal där, en engelsman för-
stås, som har varit så snäll mot honom. Och han har
väst idealiska döttrar, blun blir björnen på frukt och
blommar, gärfäktningar etc. etc. Så att av dagar jag
haft de bästa jag hade såna fångar. Det lode skall
kun möta hüten s